

(17) به‌شی نه‌فرین کردن (اللّعان)

(1) نه‌وه‌ی له‌گه‌ل خیزانه‌که‌یدا پیاویکی دی ده‌بینیت

845. عن سهل بن سعد الساعدي: أن عويمراً العجلانيّ جاء إلى عاصم بن عديّ الأنصاريّ (Y) فقال له: أرايت يا عاصم لو أن رجلاً وجد مع امرأته رجلاً، أيقْتلُهُ فتقتلونه، أم كيف يفعل؟ فسئل لي عن ذلك يا عاصم رسول الله (E) فسأل عاصم رسول الله (E)، فكره رسول الله (E) المسائل وعابها، حتى كبر على عاصم ما سمع من رسول الله (E)، فلما رجع عاصم إلى أهله جاءه عويمر فقال: يا عاصم، ماذا قال لك رسول الله (E)؟ قال عاصم لعويمر: لم تأتني بخير قد كره رسول الله (E) المسألة التي سألته عنها. قال عويمر: والله لا أنتهي حتى أسأله عنها. فأقبل عويمر حتى أتى رسول الله (E) وسط الناس فقال: يا رسول الله، أرايت رجلاً وجد مع امرأته رجلاً، أيقْتلُهُ فتقتلونه أم كيف يفعل؟ فقال رسول الله (E): ((قد نزل فيك وفي صاحبك، فادهب فات بها)). قال سهل: فتأعنا وأنا مع الناس عند رسول الله (E)، فلما فرغاً قال عويمر: كذبت عليها يا رسول الله إن أمسكتها. فطلقها ثلاثاً قبل أن يأمره رسول الله (E). قال ابن شهاب: فكانت سنة المتلاعنين. [بخاري/ الطلاق/ 4959]

له (سهل ی کوری سعدی ساعدی یه‌وه) ده‌لی: جاریکیان (عویمری عجلانی) هات بۆلای (عاصم ی کوری عدی انصاری) (t) پی‌ی وت: نه‌ری (عاصم) نه‌گه‌ر پیاویک له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا پیاویکی بینی، بیکوژیّت و ئیوه‌ش بیکوژنه‌وه؟! یان چی‌بکات باشه؟ (عویمر) وتی به (عاصم): تکات لی‌ده‌که‌م له‌م باره‌یه‌وه پرسیار له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (E) بکه‌.. (عاصم) یش پرسیار کرد.. پی‌غه‌مبه‌ر (E) به‌م جو‌ره پرسیارانه‌ ناره‌حه‌ت ده‌بوو، تاوای لی‌هات (عاصم) نه‌و حاله‌ته‌ی له‌سه‌ر دل گران بوو، که (عاصم) گه‌پرایه‌وه بۆ مالی خو‌ی، جاریکی دی (عویمر) هاته‌وه بۆلای وتی: پی‌غه‌مبه‌ر (E) چی پی‌وتی؟ عاصم وتی: خیرت به‌ناوچه‌وانه‌وه نه‌بوو، پی‌غه‌مبه‌ر (E) باسی نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی به‌لاوه‌ گران بوو، (عویمر) وتی: به‌خوا وازناهی‌نم تا خو‌م پرسیار لی‌نه‌که‌م، ئیتر چوو بۆ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر (E) له‌ناو کو‌مه‌لی خه‌لکدا دانیشتبوو وتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (E): چی ده‌فرموویت له‌باره‌ی پیاویکه‌وه له‌ناو جی‌گه‌دا پیاویکی تر له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا

ببینی؟ نایا بیکوژئی و ئیوه‌ش بیکوژنه‌وه، یان چی بکات باشه؟ پیغه‌مبهر (E) فه‌رمووی: ((له‌باره‌ی توو هاوسه‌ره‌که‌ته‌وه ئایه‌ت هاتوته خواره‌وه، برۆ بیهینه)) (سهل) ده‌لی: (عویمر) و هاوسه‌ره‌که‌ی له‌خزمت پیغه‌مبهر (E) به‌نامه‌ی (لعان) یان نه‌جامدا، منیش له‌گه‌ل ئه‌و خه‌لکه‌دا دانیشتیوم، کاتی لیبونه‌وه (عویمر) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا، ئه‌گه‌ر بیهینه‌وه مانای وایه بوختانم بو کردووه، بویه پیش ئه‌وه‌ی پیغه‌مبهر (E) فه‌رمان بدات، (عویمر) سی‌به‌سی ته‌لاقی‌دا. (ابن شهاب) ده‌لی: ئیتر ئه‌وه بووه به‌نامه‌ی (لعان) له‌به‌ینی ژن و میردا.

﴿له‌فه‌رمووده‌ی ژماره (847) دا باسی چۆنیه‌تی (لعان) هاتووہ﴾.

846- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: قَالَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ (t): يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ وَجَدْتُ مَعَ أَهْلِي رَجُلًا لَمْ أَمْسُهُ حَتَّى آتِيَّ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (E): ((نَعَمْ)). قَالَ: كَلَّا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، إِنْ كُنْتُ لَأُعَاجِلُهُ بِالسَّيْفِ قَبْلَ ذَلِكَ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (E): ((اسْمَعُوا إِلَيَّ مَا يَقُولُ سَيِّدُكُمْ، إِنَّهُ لَعَيُورٌ، وَأَنَا أَعْيَرُ مِنْهُ، وَاللَّهِ أَعْيَرُ مِنِّْي)).

(ابو هریره) (t) ده‌لی: (سعدی کوری عبادة) (t) وتویه‌تی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (E): ئه‌گه‌ر له‌ناو جیگه‌دا له‌گه‌ل ژنه‌که‌مدا پیاویکم گرت، ده‌ستیان لی‌نه‌وه‌شتییم تا چوار شایه‌ت نه‌هییم؟! پیغه‌مبهر (E) فه‌رمووی: ((به‌لی)). .. سعد وتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (E) سویندم به‌و زاته‌ی تووی به‌هه‌ق ناردوه، پیش ئه‌وه‌ی بیمه‌ خزمتت به‌شمشیر ده‌یکوژم، پیغه‌مبهر (E) فه‌رمووی: ((خه‌لکینه‌ وه‌رن گوی‌بکرن گه‌وره‌تان چی ده‌لی، به‌پرستی زۆر به‌غیره‌ته، بیگومان من له‌ویش به‌غیره‌ت ترم خوای گه‌وره‌ش له‌ من به‌غیره‌تتره)).

847- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: سُنِلْتُ عَنِ الْمُتَلَاعِنِينَ فِي إِمْرَةٍ مُصْعَبٍ: أَيْفَرَقَ بَيْنَهُمَا. [قَالَ]: فَمَا دَرَيْتُ مَا أَقُولُ، فَمَضَيْتُ إِلَى مَنْزِلِ ابْنِ عُمَرَ (t) بِمَكَّةَ، فَقُلْتُ لِلْعَلَامِ: اسْتَأْذِنْ لِي، قَالَ: إِنَّهُ قَائِلٌ، فَسَمِعَ صَوْتِي، قَالَ: ابْنُ جُبَيْرٍ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: ادْخُلْ، فَوَاللَّهِ مَا جَاءَ بِكَ هَذِهِ السَّاعَةَ إِلَّا حَاجَةٌ، فَدَخَلْتُ، فَإِذَا هُوَ مُفْتَرِشٌ بَرْدَعَةً، مُتَوَسِّدٌ وَسَادَةً حَشْوُهَا لَيْفٌ، قُلْتُ: أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُتَلَاعِنَانِ أَيْفَرَقَ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ! نَعَمْ، إِنْ أَوْلَ مَنْ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ فَلَانَ بِنَ فُلَانٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ أَنْ لَوْ وَجَدَ أَحَدُنَا امْرَأَتَهُ عَلَى فَاحِشَةٍ، كَيْفَ يَصْنَعُ؟ إِنْ

تَكَلَّمَ تَكَلَّمَ بِأَمْرٍ عَظِيمٍ، وَإِنْ سَكَتَ سَكَتَ عَلَيَّ مِثْلَ ذَلِكَ. قَالَ: فَسَكَتَ النَّبِيُّ (E) فَلَمْ يُجِبْهُ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ أَتَاهُ فَقَالَ: إِنَّ الَّذِي سَأَلْتُكَ عَنْهُ قَدْ ابْتَلَيْتَ بِهِ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ فِي سُورَةِ النَّوْرِ: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ فَتَلَاهُنَّ عَلَيْهِ، وَوَعَّظَهُ وَذَكَرَهُ، وَأَخْبَرَهُ أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ، قَالَ: لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا كَذَبْتُ عَلَيْهَا. ثُمَّ دَعَاهَا فَوَعَّظَهَا وَذَكَرَهَا. وَأَخْبَرَهَا أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ، قَالَتْ: لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنَّهُ لَكَاذِبٌ. فَبَدَأَ بِالرَّجُلِ فَشَهِدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ، ثُمَّ تَنَّى بِالْمَرْأَةِ فَشَهِدَتْ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ. ثُمَّ فَرَّقَ بَيْنَهُمَا. [بخاری/ الطلاق/ 5005-5009]

(سعید کوپی جبیر) دهلی: له کاتی کدا که (مصعب) میر بوو پرسیارم لی کرا دهر باره ی نهو پیاوو ژنه ی که (لعان) ده که ن، نایا جیا ده کری نه وه له یه که؟ نه م ده زانی چ وه لأمیک بده مه وه. چووم بو مالی (ابن عمر) (t) له مه که وه به خزمه تکاره که یه وت: مؤله تم بو وه ری گره، وتی: خه وتوو وه، (ابن عمر) له ژوو وه گوئی له ده نگم بوو، وتی: نه وه (ابن جبیر) ه؟ وتم: به لی، وتی: وه ره ژوو وه، سویند بی له م کاته دا پیویستی هک تو ی هی نا وه.. (سعید) ده لی: چوومه ژوو وه، له سهر سهر جلی ولا غیک دانیش تیبوو، پشتیه کی پر له ریشوو ی دارخورمای له ژیر شاندا بوو.. وتم: (ابو عبدالرحمن) نایا ژن و پیاویک (لعان) چوو به به ییناندا جیا ده کری نه وه؟ وتی: (سبحان الله) به لی، له راستیشدا یه که م که سیش نهو پرسیاره ی له پیغه مبه ری خوا کرد (E) فلانی کوپی فلان بوو پیی وت: نه ی پیغه مبه ری خوا (E): توچی ده فهرموویت نه گهر یه کی کمان ژنه که ی خو ی له حاله تی فاحیشه دا بین ی چی بکات؟ نه گهر قسه ده کات باس له شتیکی زور گه وره ده کات، نه گهر بیده نگیش بی ت له شتیکی گه رو ه بیده نگ بووه. پیغه مبه ر (E) بیده نگ بوو، وه لأمی نه دایه وه.

دوای نه وه ی بابای (پرسیار که ر) هاته وه خزمه ت پیغه مبه ر (E) و عهرزی کرد: قوربان نهو پرسیاره ی که پیشت عهرزم کردی تووشی خو م بووه، ئیتر خوای گه وره نه م چه ند نایه ته ی له سورته ی (النور) نارده خواره وه ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ پیغه مبه ر (E) نایه ته کانی به سهر دا خوینده وه، ترسی خودا

و باسی قیامه‌تی بیر خسته‌وه، پی‌شی فه‌رموو: ((که‌سزای دنیا گه‌لیک سوکتره له سزای قیامه‌ت)) کابرا وتی: سویند به‌و که‌سه‌ی تو‌ی به‌ح‌ق نار‌دوو‌ه، بوختانم بو‌نه‌کردوو‌ه. پاشان پی‌غه‌مبهر (E) هاوسه‌ره‌که‌شی بانگ‌کرد، به‌ه‌مان شی‌وه ترسی خودا و باسی قیامه‌تی بیر خسته‌وه، به‌ویشی فه‌رموو: ((سزای دنیا گه‌لی سوکتره له سزای قیامه‌ت)). ژنه‌که وتی: نه‌خیر، سویندم به‌و که‌سه‌ی تو‌ی به‌ح‌ق نار‌دوو‌ه، ئه‌و پی‌اوه‌م درؤ ده‌کات. ئینجا پی‌غه‌مبهر (E) له‌کابراوه ده‌ستی پی‌کرد، ئه‌ویش چوار جار سویندی خواردکه خو‌ی له‌راستگوییانه، له‌سویندی پی‌نجه‌میشدا وتی: نه‌فره‌تی خوام لی‌بی‌ی ئه‌گه‌ر درؤ‌زن بم. پاشان ژنه‌که چوار جار سویندی خوارد. که پی‌اوه‌که‌ی له‌ درؤ‌زانه، له‌سویندی پی‌نجه‌میشدا وتی: خه‌شم و قینی خوام له‌سه‌ریبت ئه‌گه‌ر ئه‌و می‌رده‌م له‌راستگوییان بی‌ت. ئیتر پاش ئه‌م سویند و نه‌فره‌ته جیای کردنه‌وه له‌یه‌ک.

848. عَنِ ابْنِ عُمَرَ (Y) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (E) لَلْمُتْلَا عَيْنَيْنِ: ((حَسَابُكُمْ عَلَى اللَّهِ، أَحَدُكُمْ كَاذِبٌ، لَأَسْئِلَ لَكَ عَلَيْهَا)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَالِي؟ قَالَ: ((لَا مَالَ لَكَ، إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا فَهُوَ بِمَا اسْتَحْلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا، وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا فَذَلِكَ أَبَعْدُ لَكَ مِنْهَا)).

(ابن‌عمر) (t) ده‌لی: پی‌غه‌مبهری خوا (E) فه‌رمووی به‌و ژن و می‌رده‌ی که (لعان) یان کرد: ((ئی‌وه لی‌پرسینه‌وه‌تان لای خواجه، یه‌کیکتان درؤ ده‌که‌ن)) به پی‌اوه‌که‌شی وت: ((تو هیچ ده‌سته‌لا‌تیکت به‌سه‌ر ئه‌و ژنه‌دا نه‌ماوه)) وتی: پی‌غه‌مبهری خوا (E) ئه‌ی ماله‌که‌م؟ فه‌رمووی: مالت نی‌یه، ئه‌گه‌ر ماره‌یت پی‌دا‌بی‌ت ئه‌وه له‌به‌رامبهری دا ئه‌و ژنه‌ت بو‌خوت حه‌لال کردوو‌ه، خو‌ئه‌گه‌ر درؤت بو‌ه‌له‌بسته‌بی ئه‌وه زی‌اتر لی‌ی دووریت و هیچت ناکه‌و‌یت.

849. عَنِ ابْنِ عُمَرَ (Y): أَنَّ رَجُلًا لَاعَنَ امْرَأَتَهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (E)، فَفَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ (E) بَيْنَهُمَا وَأَلْحَقَ الْوَلَدَ بِأُمِّهِ. [بخاری/الطلاق/5005-5009]

(ابن‌عمر) (t) ده‌لی: له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبهردا (E) پی‌او‌یک (لعان) ی کرد له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی، پی‌غه‌مبهریش (E) له‌یه‌کتر جیای کردنه‌وه و مناله‌که‌شی دابه‌ دایکی.

850. عَنْ مُحَمَّدٍ - هُوَ ابْنِ سَيْرِينَ - قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ (t)، وَأَنَا أُرِي أَنَّ عِنْدَهُ مِنْهُ عِلْمًا، فَقَالَ: إِنَّ هَلَالَ بْنَ أُمَيَّةَ قَذَفَ امْرَأَتَهُ بِشْرِيكَ ابْنِ سَحْمَاءَ، وَكَانَ

أَخَا الْبِرَاءِ بْنِ مَالِكٍ لَأُمَّهُ، وَكَانَ أَوَّلَ رَجُلٍ لَاعَنَ فِي الْإِسْلَامِ، قَالَ: فَلَاعَنَهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (E): ((أَبْصِرُوهَا، فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَبْيَضَ سَيْطًا قَضِيَّ الْعَيْنَيْنِ فَهُوَ لِهَالِ بْنِ أُمِيَّةَ، وَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلَ جَعْدًا حَمَشَ السَّاقَيْنِ فَهُوَ لِشَرِيكَ ابْنِ سَحْمَاءَ)). قَالَ: فَأُثْبِتُ أَنَّهَا جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلَ جَعْدًا، حَمَشَ السَّاقَيْنِ.

(محمد) که (ابن سیرین) ده‌لی: پرسیارم له (انس ی کوری مالک) کرد، وامزانی که نه‌و له‌و باره‌یه‌وه زانیاری‌یه‌کی پی‌یه، وتی: (هیلالی کوری ئومه‌یه) تو‌مه‌تی زینای دایه‌ پال ژنه‌که‌ی له‌گه‌ل (شریک ی کوری سمحاء) دا نه‌م (شریک)‌ه‌برای دایکی (براءة ی کوری مالک)‌بوو، هیلالیش یه‌که‌م که‌س بوو له نی‌سلامدا که (لعان)‌ی‌کرد، پی‌غه‌مبه‌ر (E) فه‌رمووی: ((چاوه‌روانی دانانی مناله‌که‌ی بن، که‌له دایک بوو سه‌یری بکه‌ن، نه‌گه‌ر قژخاویکی چاو ره‌شیکی قژ گژوبژ و قاچ باریک بوو، نه‌وه مندالی (شریک ی کوری سمحاء)‌ه (انس) ده‌لی: هه‌والم بو‌هات که ژنه‌که منالیکی چاوپره‌ش و قژگژوبژ قاچ باریکی بووه.

(2) منال و ره‌چه‌له‌ک

851- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t): أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (E) فَقَالَ: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ امْرَأَتِي وَلَدَتْ غُلَامًا أَسْوَدَ، وَإِنِّي أَنْكَرْتُهُ. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (E): ((هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ)). قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: ((مَا أَلْوَأْتُهَا)). قَالَ: حُمْرٌ. قَالَ: ((فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَوْرَقٍ)). قَالَ: نَعَمْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (E): ((فَأَنَّى هُوَ)). قَالَ: لَعَلَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَكُونُ نَزْعَهُ عِرْقٌ لَهُ. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (E): ((وَهَذَا لَعَلَّهُ يَكُونُ نَزْعُهُ عِرْقٌ لَهُ)). [بخاری/الطلاق/4999]

(أبو هریره) (t) ده‌لی: کابرایه‌کی ده‌شته‌کی هاته خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر (E) وتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (E) ژنه‌که‌م منالیکی ره‌ش پی‌ستی بووه، منیش حاشام لی‌کردوووه که منالی من بی‌ت، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (E) فه‌رمووی: ((ئایا تو‌ گه‌له وشترت هه‌یه؟)) وتی: به‌لی. فه‌رمووی: ((په‌نگه‌کانیان چی‌یه‌و چونه؟)) کابرا وتی: سورن، فه‌رمووی: ((ئایا په‌نگ خو‌له‌می‌شیان تیا‌یه؟)) کابرا وتی: به‌لی، پی‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی: ((بوچی وایه؟)) کابرا وتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، له‌وانه‌یه له‌ ره‌چه‌له‌کی [باوانیکه‌وه] هاتبی. پی‌غه‌مبه‌ر (E) فه‌رمووی: ((له‌وانه‌یه نه‌مه‌ش له‌ره‌چه‌له‌کی باوانیکه‌وه هاتبی)).

(3) منال هی ناوجیییه

852- عَنْ عَائِشَةَ (Y) أَنَّهَا قَالَتْ: اخْتَصَمَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فِي غُلَامٍ، فَقَالَ سَعْدٌ: هَذَا - يَا رَسُولَ اللَّهِ - ابْنُ أَخِي عَثْبَةَ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَهْدَ إِلَيَّ أَنَّهُ ابْنُهُ، أَنْظِرْ إِلَيَّ شَبِيهَهُ. وَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ: هَذَا أَخِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَوُلِدَ عَلَيَّ فِرَاشِ أَبِي مِنْ وَلِيدَتِهِ. فَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (E) إِلَيَّ شَبِيهَهُ فَرَأَى شَبِيهَا بَيْنًا بَعْثَبَةً. فَقَالَ: ((هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ، الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَاحْتَجِبِي مِنْهُ يَا سَوْدَةَ بِنْتُ زَمْعَةَ)). قَالَتْ: فَلَمْ يَرَ سَوْدَةَ قَطُّ. [بخاری/ البيوع/ 2105]

(عائشة) (Y) دهلی: جاریکیان [سعدی کوپی ابی وقاص و عهبدی کوپی زهمعه] له باره ی منالیکه وه بوو به مشت و مریان، (سعد) وتی: نهی پیغه مبهری خوا (E) نه م مناله برازومه، منالی (عتبه) ی کوپی (ابی وقاص) ه، وهسیه تی بو کردووم، که لای من دایناوه، وتویه تی: نه مه کوپمه. سهیری شیوهی بفرموو. (عبد) ی کوپی (زعمه) ش وتی: نهی پیغه مبهری خوا نه م کوپه برای منه، له باوکی خوومه، (به لام دایکمان جیایه) نه وه له که نیزه که که یه تی، پیغه مبهری خوا (E) سهیریکی مناله که ی کرد، بینی به ناشکرا له (عتبه) ده چئی، فهرمووی: ((عبد نه م مناله هی تو یه، چونکه منال پوله ی تیکه لی باوک و دایکه. مروقی داوین پیسیش جگه له په شیمانی و رهنج خه ساری هیچی تری دیکه ی ده ست ناکه وئی)) نینجا به (سوده) ی کچی (زعمه) ی فهرموو: ((سوده! نیتر تو نامه حره می به و کوپه))، نیتر نه و کوپه (سوده) ی نه ده بینی.

(4) وه رگرتنی قسه ی ره چه له ک ناس بو ناسینی منال

853- عَنْ عَائِشَةَ (Y) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (E) ذَاتَ يَوْمٍ مَسْرُورًا، فَقَالَ: ((يَا عَائِشَةُ، أَلَمْ تَرِي أَنَّ مُجَزَّأَ الْمُدَلْجِيِّ دَخَلَ عَلَيَّ، فَرَأَى أَسَامَةَ وَزَيْدًا وَعَلَيْهِمَا قَطِيفَةً، قَدْ غَطَّيَا رُءُوسَهُمَا وَبَدَتْ أَقْدَامُهُمَا، فَقَالَ: ((إِنَّ هَذِهِ الْأَقْدَامَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ)). [بخاری/ الفرائض/ 6389]

(عائشة) (Y) دهلی: جاریکیان پیغه مبهری خوا (E) به دلخوشی یه وه ته شریفی هاته ژوره وه بولام، فهرمووی: ((نهی (عائشه)، نه ری نه تبینی (مجز) ی (مدلجی) هاته لام. که هاته ژوره وه (أسامه) و (زید) ی له ژیریه ک به تانی قه یفدها بینی، سهریان داپوشی بوو ته نها قاچیان دیار بوو، وتی: نه م قاچانه له یه که نه چن.